

Staten fremtidig skal føres, bliver saa virkningsfuldt og kraftigt som vel muligt. Der har ganske vist hidtil været et Tilsyn, men det har været et af disse Tilsyn, man i Almindelighed har, hvor man passer paa, at det hele gaar saa nogenlunde. Her er man imidlertid fra første Færd paa det rene med, at Formaålet skal være Stats-overtagelse saa snart som muligt, og paa det Grundlag vil Tilsynet være at føre. Dette Tilsyn gælder ikke alene det tekniske, men ogsaa det økonomiske. Der er gennem de Reglementer, der er opsatte, givet Staten en meget betydelig Adgang til at føre Tilsyn med Afskrivninger, med Ordningen af Henlæggelser o. s. v., saa at det ikke bliver muligt, at Staten faar udleveret et Aktiv, der er daarligere, end det efter Forholdene behøver at være. De Telefonselskaber, jeg nævnede før, er ikke alle; der er et Par mindre. Der er Samsøs Telefoner, som ejes af et Interesseselskab, og Møns, der ejes af en privat Mand, en Mand, der er Redaktør og forskellige andre Ting, samtidig med, at han er Ejer af Koncessionen for Møn. Disse Virksomheder gaar naturligvis over til Staten for den bogførte Værdi, naar Koncessionen er udløbet og Staten i øvrigt vil overtage dem.

Der har været nogen Strid om Koncessionernes Varighed, idet Ønskerne har været højst forskellige. Socialdemokraterne i Kommissionen hørte til dem, der mente, at naar Koncessionen maatte gives, maatte den gives paa det kortest mulige Aaremaal, og vi var i saa Henseende i Overensstemmelse med Ønsker, der var fremsatte af forskellige Kommunalraad. Vi mente ogsaa, at Selskaberne baade overfor sig selv og overfor deres kommende Aktionærer meget vel kunde forsvare at gaa med til en kortere Koncessionstid. Det Argument, der gaar ud paa, at de Laan, man skulde tage, var vanskeligere at faa, naar der var en kortere Koncessionstid, er ikke umiddelbart indlysende, thi naar Staten overtager Driften, er de paagældende selvfølgelig lige saa godt sikrede som under den private Drift. Ønskerne om en kortere Koncessionstid stødte imidlertid paa afgjort Modstand, idet Selskaberne ikke ønskede den, og i og for sig var Staten her stillet i en Tvangssituation, idet Selskaberne sagde: Herregud, saa tag os dog, idet de meget vel vidste, at neppe ret mange under de nuværende Forhold vilde være med til at overtage Telefonerne efter den § 2, der staa i den nugældende Lov.

Vi har altsaa nu Mulighed for at faa Telefondrift med de Selskaber, der er nævnte her, i de kommende 20 Aar under de Betingelser, der er fastsatte i Koncessionerne, men blandt de Betingelser er der ogsaa en, som synes mig meget væsentlig, idet der nemlig i § 14 i Koncessionen siges, at ved Udvidelser skal der tilbydes Staten mindst Halvdelen af det Beløb, hvormed man vil udvide. Det har været vor Forudsætning og vistnok, tror jeg ogsaa at turde sige, Forudsætningen for de fleste i Kommissionen, at Staten i den videst mulige Udstrækning benytter sig af denne Ret, thi ellers vilde der ikke være ret megen Mening i det hele. Det er sagt, at f. Eks. Københavns Telefonselskab om ikke ret længe, maaske saa snart det har faaet den nye Koncession, vil udvide med ca. 8 Mill. Kr., og der er antydnet, ikke uden en vis Skadefryd, at som Staten sidder i det for Øjeblikket, vil den neppe være i Stand til at tage de 4 Mill. Kr., som mindst skal tilbydes den. Det er jo rigtigt, at Staten vil være engageret paa anden Maade nu og for saa vidt paa et hvilket som helst Tidspunkt, kan vi godt gaa ud fra, men jeg synes, at det er lige saa naturligt, at naar der nu gennem Koncessionen gives det offentlige en Adgang til efterhaanden at komme i Besiddelse af Telefonerne paa den Maade, saa bør det benytte denne Adgang ved den først mulige Lejlighed. Jeg vil derfor meget indstændigt henstille, og noget lignende er ogsaa udtalt i Folketingets Betænkning, at man benytter denne Adgang, der her gives Staten til at blive delagtig i Indskuddene ved Udvidelser.

Ministeren har ønsket hurtig Fremme af Sagen, og det er glædeligt at høre, at man fra de Sider, som hidtil har udtalt sig, har været enig i, at Sagen kunde fremmes uden Udvalg. Heller ikke jeg tror, der vil kunne opnaas noget ved Udvalgsbehandling. Det har jo vist sig, at Resultaterne af Udvalgsbehandlingen i Folketinget i Henseende til Ændringer i Loven ikke har været saa overvældende. Betænkningen blev af Kommissionen afgivet den 1. Marts, og Koncessionerne maatte saa forlænges til den 1. April for dog at give Rigsdagen nogen Tid til Behandlingen, men det er trukket længere ud, end man har tænkt sig; dertil har selvfølgelig ogsaa andre Forhold været medvirkende, nemlig den Krise, vi havde for nogle Maanedes siden. Til selve Loven er der imidlertid kun vedtaget en eneste Ændring, som det er antydnet af ærede fore-